

Vasaloppstider stundar igen. För ett år sedan (Lidens Tidning 2/2006) skrev Vidar Viksten från Indal om sitt Vasalopp 1963. Två år senare var det dags igen. Men då med hjälp från oväntat håll.

Janne Stefansson och jag

Vasaloppet 1965

Skogvaktaren

Efter nyåret 1965 fick jag en tjänst i Kopparbergs län. Genom jobbet träffade jag några gånger skogvaktaren på Lima besparingskog. Jag nämnde för honom att jag skulle åka det årets Vasalopp och medalj var min målsättning. Medalj utdelades till alla som klarade segrartiden + 50%. Skogvaktaren skulle jobba som funktionär vid starten: "Då ses vi", sade han.

Hals-Albert

Jag hyrde, under tiden i Dalarna, ett rum hos en äldre gentleman Hals-Albert (gårdsnamn användes alltid), som senare visade sig vara mycket skidintresserad. Han var morbror till flerfaldige Vasaloppsvinnaren Janne Stefansson. Hals-Albert följde min träning med stort intresse och föreslog att jag borde få träffa Janne Stefansson. Han hade kanske några tips angående vällningen.

Janne Stefansson och fästvallen

Dagen före Vasaloppet åkte vi hem till Janne. Han bodde ett kort stycke bortom den klassiska vägövergången efter starten. Det var en mycket hjälpsam person. Väderleksrapporterna hade talat om kallt i starten, varmare frampå dagen men någon dagsmeja skulle det inte bli. Hårda spår slet hårt på vällan. Det hade nu kommit fram en ny välla, fästvälla, som ännu inte fanns ute i handeln. Janne hade fått tag i den och jag fick en burk av honom. Jag skulle värma in den under steget och sedan stryka på kallvälla som vanligt. Då skulle den sitta kvar utan omvällning.

Lidens tidning

Jannes Stefansson vinnare av Vasaloppet 1965. Totalt vann han sju (7) Vasalopp!!!!

Jag bland elitåkarna!

Jag åkte tidigt upp till starten på söndag morgon. Det var kallt som vanligt -15 grader. Efter avprickning sökte jag mig ner till sista startgrupp. Då kom plötsligt skogvaktaren springande. Han var synbarligen jäktad, som den funktionär han var. Han gav mig ett gult plastband med order att knyta det på nummerlappen. Han oroade mig med ett något ansträngt och skevt

Vidar Viksten i Vasaloppsspåret 1965.
Foto: Wäster-bild.

leende. Jag stoppade ner bandet i fickan. Jag ville först se i vilken grupp han hade placerat mig.

Det här året var det knappt 5000 anmälda. Den stora massan fanns längst bak, sedan var det tre seedade grupper med elitåkare längst fram. Var det ett stort skämt alltihop? Att få tag i skog-

vaktaren i detta folkhav var omöjligt. Jag tog en ny vända på startområdet, men nu gick jag ända fram till elitåkarnas falla. Jag upptäckte då till min fasa att han placerat in mig i den gruppen. Han kan inte vara riktigt klok, var min första tanke. Var det min tjänst inom skogsvårdsstyrelsen han var ute efter??? Även om gult band gav mig inträde till elitgruppen så fanns det en risk att någon nitisk funktionär skulle kolla mitt startnummer. Jag bestämde mig för att ta chansen. Knöt på mig det gula plastbandet. Klev över avspärrningen, när de andra åkarna gjorde det, och gick in på området utan problem. Det här var en liten grupp på kanske 50 åkare. Jag upptäckte Janne Stefansson där han stod. Platsen bakom var ledig och han blev minst sagt förvånad när han såg mig.

Mångsbodarna och förståndet

Nu gällde det verkligen att ta det kallt, att inte dras med i tempot. Mitt mål var endast att klara medaljen. Efter en rejäl tjuvstart blev det vild rusning över det långa startområdet. Jag låg så långt fram att det aldrig blev någon stockning, men inte heller någon chans till vila. Hade jag klivit ur spår för att släppa fram andra åkare så hade jag inte kommit in igen. Skidorna gick väldigt bra. På de långa flacka myrområdena med stakäckning gick det snabbt undan. Första kontrollen var vid Mångsbodarna efter 25 km.

Vasaloppstarten 1965. Vidar Viksten förskonades ifrån den här utsikten tack vare en hjälpsam skogsvaktare. Foto: Kilvén Foto.

Vidar Vikstens Vasaloppsmedalj, framsidan (t.v.) och baksidan. Diameter 40 mm.
Foto: Arne Johansson.

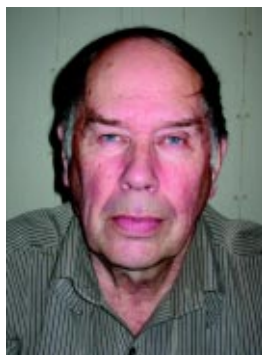
Här insåg jag att i det här sällskapet av åkare hörde jag inte hemma med min träningsmängd. Jag drog ner rejält på tempot och snalåkte för att hushålla med krafterna. Jag kom fortfarande mycket väl ihåg hur jobbigt det var under Vasaloppet 1963.

Jag klarade medaljen

Spåren höll väldigt bra. De jobbigaste bitarna var alltid upp till kontrollerna, som låg uppe på någon fäbodvall. Jag kollade regelbundet mot klockan och siktade på en tid under 7 timmar. Åkte så småningom i mål på en tid av 6 timmar och 29 minuter. Janne Stefansson vann i vanlig ordning, för fjärde gången i rad!!! Hans tid var 4 timmar och 45 minuter 3 sekunder. Tiderna låter blygsamma idag, men då får man komma ihåg att alla åkte på träskidor. Plastsidor, glidparaffin och strukturer var ännu obekanta begrepp. Jag nådde mitt mål och fick medalj. Kanske tack vare en hjälpsam skogvaktare och Janne Stefanssons fästvalla!

Vidar Viksten

PS. Janne Stefansson vann Vasaloppet ytterligare tre gånger. Således totalt sju gånger (1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1968, 1969)! DS.

Vidar Viksten 2007.
Foto: Arne Johansson.

Vidar Viksten är född 1938 i Graninge, Ångermanland. Han flyttade 1945 till Oxsjö, Liden och bor sedan 1968 i Indal. Efter folkskolan började han som skogsarbetare hos SCA. Han utbildade sig på Ålsta folkhögskola, Nytorps skogs- & lantmannaskola och Bispgårdens skogsskola. Har arbetat hos skogsvårdsstyrelsen som skogsvårdskonsulent på Indals distrikt. År 1975 blev han skogsinspektör hos Vattenfall i Sundsvall, och sedermera chef för markkontoret. Han har innehaft ett flertal förtroendeuppdrag inom politiken och idrottsrörelsen.

Arne Johansson